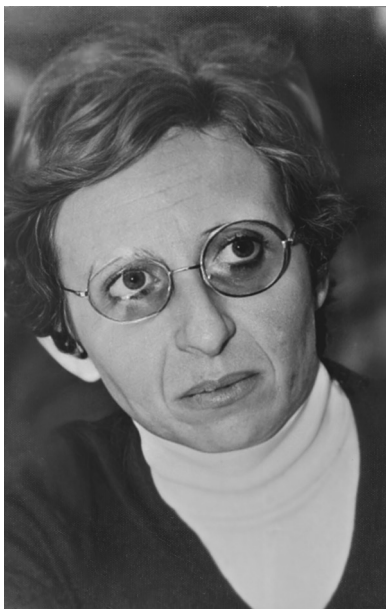

MONTSERRAT MINOBIS I PUNTONET

La veu que va desafiar el seu temps

Jordi Jordà i Casademont

Montserrat Minobis. Col·lecció fotogràfica del bisetmanari
Hora Nova. Arxiu Comarcal de l'Alt Empordà.

Montserrat Minobis i Puntonet.
La veu que va desafiar el seu temps

Jordi Jordà i Casademont

Edicions Cal·lígraf
Figueres, 2026

Primera edició — abril de 2026

Publicació

Edicions Cal·lígraf, SL
Monturiol, 2, 1r 1a
17600 Figueres
Tel. (0034) 615 261 764
www.edicionscalligraf.com
info@edicionscalligraf.com

Disseny i maquetació

Plàcid Busquets

Impressió

DC Plus, Serveis Editorials

Correcció

Núria Garcia Caldés

© del text

Jordi Jordà i Casademont

Il·lustració de coberta

Plàcid Busquets

ISBN

979-13-991940-0-5

Dipòsit legal

GI 687-2026

© d'aquesta edició

Edicions Cal·lígraf, SL

*Queda rigorosament prohibida,
sense l'autorització per escrit
dels titulars del copyright,
la reproducció parcial o
total d'aquesta obra per
qualsevol mitjà o procediment,
incloent-hi la reprografia i el
tractament informàtic. Les
infraccions d'aquests drets es
troben sotmeses a les sancions
establertes a les lleis.*

Aquest llibre ha estat imprès
en paper procedent de boscos
certificats FSC® ben manejats
i d'altres fonts controlades.

Taula

Tot comença a Figueres	9
L'escoltisme	17
Acció Catòlica	21
La ràdio	23
Anada a Barcelona	32
Professional de la ràdio	35
Radio España de Barcelona	35
Radio Peninsular	37
Ràdio 4	37
Radio 1 de RNE	45
Conflicte amb RNE – Ràdio 4	46
Perd el judici	52
Pregó de les Fires i Festes de la Santa Creu, el 1999	57
Catalunya Ràdio	61
Sortida de Catalunya Ràdio	78
Congrés de Cultura Catalana	82
Primer Congrés de la Ràdio a Catalunya	84
Televisió	87
RTVE a Catalunya	87
Premsa	91
<i>Vida Parroquial</i> VP	91
<i>Canigó</i>	93
<i>Oriflama</i>	94

<i>Avui</i>	95
<i>Serra d'Or</i>	101
<i>9País - Hora Nova</i>	104
<i>Empordà Federal</i>	105
<i>L'Hora</i>	106
<i>El Punt</i>	107
<i>A Nosa Terra</i>	111
<i>Capçalera</i>	112
<i>El Temps</i>	114
<i>Diari de la Pau</i>	115
<i>El País</i>	116
Donestech	117
Esriptora	119
Literatura: una aportació més discreta	119
<i>Aureli M. Escarré, abat de</i>	
<i>Montserrat 1946-1968</i>	119
<i>Rigoberta Menchú, la veu dels indígenes</i>	122
<i>Aquí Ràdio. Crònica de les ones a les</i>	
<i>comarques de Girona (1933-1982)</i>	123
<i>Atles de la Diversitat</i>	125
Política	127
En el món de la política	127
Unió Democràtica	128
Nacionalistes d'Esquerra	130
Iniciativa per Catalunya	131
Degana del Col·legi De Periodistes	133
El Col·legi de Periodistes de Catalunya (CPC)	133
Jornada Anual dels Periodistes Catalans	143

Feminisme	145
Associació de Dones Universitàries	147
Primeres Jornades Catalanes de la Dona	150
Associació de Dones Periodistes de Catalunya (ADPC)	155
Xarxa Europea de Dones Periodistes (XEDP)	157
Les periodistes, la Mediterrània i el futur	159
El Lobby de Dones de Barcelona	160
Jornades sobre la representació de la dona als mitjans de comunicació	162
Associació Dinamitzadora de la Xarxa Internacional de Dones Periodistes...	165
La Independent	167
Guardons i reconeixements	171
Guardons	171
Espais dedicats	175
Beca Montserrat Minobis	177
Bibliografia	181

Tot comença a Figueres

Montserrat Minobis i Puntonet va néixer a Figueres el 24 d'octubre de 1942, filla de Robert Minobis Planas (Figueres, 1906-1976) i de Carolina Puntonet Caball (Maçanet de Cabrenys, 1906-Figueres, 1993). Va tenir quatre germans: Josep Maria (Figueres, 1933-Montserrat, 1965) que va ser monjo de Montserrat com a pare Gregori; Salvador (Figueres, 1936); Carme (Figueres, 1947) i Roser (Figueres, 1950).

L'any 1942 es trobava immers en la Segona Guerra Mundial, un context que condicionava profundament el panorama internacional. A Espanya, l'aïllament internacional derivat de la proximitat del règim franquista amb les ideologies feixistes europees es començava a notar. En aquell moment, a Figueres i a l'Empordà, la postguerra espanyola seguia afectant la vida quotidiana. La ciutat, devastada pels bombardejos de la Guerra Civil, afrontava un procés de reconstrucció enmig d'una repressió política i cultural intensa. El català estava prohibit en l'esfera pública, molts ciutadans havien marxat a l'exili i

la població vivia sota el jou de la cartilla de racionament i la precarietat. Aquesta situació reflectia les dificultats de moltes ciutats catalanes, que bregaven amb les conseqüències de la guerra i el règim dictatorial. L'economia de la zona estava greument afectada.

Quan la Montserrat va néixer, la família residia a l'edifici del Patronat de la Catequística. Aquesta entitat, fundada l'any 1921, es va establir al carrer que avui coneixem com la ronda del rector Arolas en un edifici de pròpia construcció l'any 1932 i ampliat el 1935, que li va permetre centralitzar les activitats que fins aleshores es feien en espais diversos. El primer pis era un habitatge familiar on va residir la família Minobis i on va néixer la Montserrat i les seves germanes. Els nois, en canvi, havien nascut abans, en un altre domicili. Aquest entorn potser va ser definitiu, o almenys important, perquè la Montserrat es dedicà a la ràdio. Ho veurem més endavant.

Montserrat Minobis va estudiar a l'escola de noies de la comunitat religiosa de les Germanes de la Presentació que, com que venia de França, a Figueres se la coneixia com «les franceses», establerta a la ciutat l'any 1878. Posteriorment, va continuar la seva formació a l'escola de Sant Vicenç de Paül, activa a Figueres des de l'any 1897. També va estudiar música i piano amb la pianista Maria Rosa Gratacós, i es va examinar al Conservatori de Girona. Hi va cursar fins al darrer curs, que no va completar perquè es va traslladar a Barcelona per estu-

diar Filosofia i lletres i, simultàniament, Ciències de la Informació.

Ja de petita es mostrà molt inquieta i activa, participava en multitud d'activitats i «s'apuntava» a tot. Formà part del primer equip de basquet femení, organitzat amb alumnes de «les franceses», que després es convertí en el primer equip femení de l'ADEPAF, a la Catequística, i amb elles va participar en competicions oficials a escala provincial. Hi va coincidir amb Anna Maria Pujol i les

Montserrat Minobis amb les seves companyes de l'equip de bàsquet femení. Fons: Família Minobis.

germanes Cuffi. Al cap dels anys, aquest seria el llegendari equip que, continuant la feina feta per aquestes pioneres, jugaria a primera divisió estatal.

Podem trobar cròniques dels partits de Montserrat Minobis en la premsa local. Així, a la revista *VP* de maig de 1959, en una crònica d'un partit entre el C.B. Grifeu, i el Colegio de la Presentación, es destaca que «Minobis, con sus encestes i tiros tan peligrosos, traía en jaque a la defensa adversa». En la mateixa revista, al març de 1960, ja es diu que l'equip porta el nom ADEPAF, cosa que indica que havia passat a ser l'equip del Patronat de la Catequística —la Cate—. Els partits es jugaven a la pista situada davant de la Cate, just al davant de casa seva. El 28 de març d'aquell any, es van seleccionar les jugadores que formaren la Selección Figueras per enfrontar-se als equips d'Olot, Girona i Banyoles. Naturalment, Montserrat Minobis va ser una de les escollides.

En l'àmbit esportiu també va practicar patinatge artístic, tenis i ping-pong.

La seva vena artística la portà a participar en el teatre amateur. Va actuar en el grup de teatre del Patronat de la Catequística amb el qual va participar en obres d'autors reconeguts o locals, com «De l'Empordà a la Garrotxa», de Montserrat Vayreda. El seu germà Salvador, que també actuava en el mateix grup de teatre, ens explica que la Montserrat «feia traspunt o d'apuntadora des de la curculla. Només recordo una obra en què va fer d'actriu: *D'aquesta aigua no en beuré*, de Folch i Torres».

També participà, juntament amb els seus germans Salvador, Carme i Roser, en la representació anual d'*El primer Nadal dels pastors*, de mossèn Rosend Fortunet. En Salvador, que hi va actuar durant molts anys, recorda que: «la Montserrat va començar a fer d'àngel als nou anys. Sempre feia d'àngel, any rere any, i, com que cantava al cor de la parròquia, també ho feia en el cor d'àngels». Aquesta obra, estrenada el 1933, encara es representa cada Nadal a Figueres.

Representació de l'obra *De l'Empordà a la Garrotxa*, de Montserrat Vayreda (al centre de la foto). Montserrat Minobis és al seu darrere amb la mà sobre l'espatlla de l'autora. El tercer per la dreta és Salvador Minobis. Foto: ACAE, del fons Carme Minobis.

*El primer Nadal dels pastors a la Catequística.
Montserrat és la primera a la dreta després
dels tres Reis. Fons: Família Minobis.*

Les sardanes li encantaven sempre que es ballessin molt acuradament, i formà part de la Colla sardanista Figueres que Pere Puntí coordinava i amb la qual participà en molts concursos.

Va formar part del cor de la capella parroquial, amb mossèn Albert i Josep Oriol.

La seva sensibilitat, combinada amb la veu i una dicció acurada, la van portar a destacar com a rapsoda en diverses edicions de la Festa de la Poesia de Figueres. El poeta Carles Fages de Climent, impressionat en sentir-la recitar *Les bruixes de Llers*, li va dedicar unes paraules escrites sobre una pàgina del programa, i li diu:

«Montserrat Minobis, fada de Figueres, recitadora de les velles bruixes llersenques». Des de llavors, li va quedar l'afectuós sobrenom de «fada de Figueres».

Les Bruixes de Llers (fragment)

Bruixes esgarrapaires i peludes de ceia!

Per la planura augusta del clàssic Empordà,
pel Terraprim sorrenc i la sagnant Garrotxa
—domeny del trabucaire, la llebra i el senglar—
de vostres barbelleres de crina de panotxa
i el bronc bruel que feieu, qui no en sentí parlar

Ordieu romiatges nocturns de parentela
cap a les atzavares de Fortià. A Palau,
coronant de llurnes el front d'un estany blau,
trobeu els bruixots. Anaveu a la veta
amb granatxa de roses, tot dret a Cap N'Orfeus.

*Montserrat Minobis, fada de Figueres,
Llavors de les velles Bruixes llersenques
Climent Fages*

Fragment del programa de *Les bruixes de Llers*,
manuscrit de Fages de Climent en què l'anomena
«fada de Figueres». Fons: Família Minobis.